

Mawlid an-Nabi: Vidne, Glædesbringer, Advarer og en lysende lampe

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
(يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِداً وَمُبَشِّراً وَنَذِيرًا. وَدَاعِيًا إِلَى
اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجاً مُنِيرًا)
الأحزاب، 45-46

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ:
« لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ »
البخاري، الإيمان، 8

Kære brødre!

For fjorten århundreder siden var verden præget af vantro, uret og moralsk forfald. Menneskeliv blev ikke respekteret. De stærke trådte på de svage. Kvinder blev ydmyget, og de fattige blev overset. Magt tog pladsen for ret, egen nytte tog pladsen for retfærdighed. Blodhævn blev nedarvet. Menneskeheden søgte som en vildfaren karavane efter retning. I netop sådan en tid sendte Allah – som et udtryk for sin barmhjertighed – et sendebud, der skulle vise den rette vej i både dette liv og det næste. Han sagde: *“O Profet! Vi har sandelig sendt dig som et vidne, som forkynnder af det glædelige budskab og som advarer, og som en der kalder til Allâh med Hans tilladelse, og som en lysende lampe.”*

Så blev han en nåde for alverden og en vejleder for menneskene. Dette vers viser, at Profeten (saw) med sit liv bevidnede åbenbaringens sandhed og på dommens dag vil vidne om sin ummas tro. Han gav de troende løftet om ro i dette liv og paradys i det næste. Han advarede om vantroens, urettens og syndens følger i begge verdener. Med Allahs tilladelse kaldte han til tawhîd, retfærdighed og den rette vej. Med ord, moral og liv gjorde han mørke til lys.

Kære muslimer!

Allahs Sendebud (saw) var Koranen omsat til handling – den smukkeste udøvelse af de guddommelige bud og den levende fortolkning af åbenbaringen. For ikke at afvise en gæst lånte han om nødvendigt mad hos naboen og sagde: *“Han er ikke en af os, som går mæt i seng, mens hans nabo er sulten.”* Allerede som ung fik han navnet al-Amîn – den betroede. Han ærede kvinder med ordene: *“Paradiset er under mødrenes fødder.”* Han legede med børn og omfavnede dem, når han mødte dem på vejen. Han tilgav dem, der gjorde ham ondt. Han pålagde ærlighed: *“Den, der bedrager os, hører ikke til os.”*

Kærligheden til ham må ikke blive i ordene, men slå rod i hjertet. Han (ssw) sagde: *“Ingen af jer tror fuldt ud, før jeg er ham kærere end hans barn, hans far og alle mennesker.”* At lade være med at følge ham er som at sejle i havet uden kompas: Man mister retningen og driver væk. Fører vi derimod vores liv efter hans eksempel, finder vi fred i hjemmet, tillid i samfundet, velsignelse i handel og troskab i venskaber. At holde fast i hans Sunna er som at få en stærk lampe i hånden i mørket – den viser vejen. Men for at følge Sunna må vi kende den: lære hans ord, handlinger og valg og føre dem ind i vores tid. Derfor bør vi – for os selv og vores familier – præsentere ham rigtigt for vores børn, lære dem hans liv, moral og kamp; afspejle hans ærlighed, barmhjertighed og tålmodighed i hverdagen og være et eksempel for andre med hans smukke adfærd. I hjemmet skal kærlighedens sprog råde; i arbejdet ærlighed; i naboskabet troskab; i familien mildhed – præget af profetisk moral.

Ærede troende!

Natten mellem onsdag og torsdag (3. september), Profetens fødselsdag – Mawlid an-Nabi – er en enestående anledning til at genkalde disse smukke karaktertræk og omsætte dem i praksis. Denne nat vil moskeerne fyldes med salawât, Koranrecitation og bønner; hjerter vil samles i barmhjertighed, kærlighed og broderskab. Lad os denne Mawlid-nat forme vores liv på ny efter hans vejledning. Lad det blive vores højeste mål at kende ham, lære hans sunna og efterleve den. Pryd vores hjerter med salawât og vores hjem med Koranlæsning. Gør alle vores handlinger smukkere med hans moral og spred barmhjertighed omkring os. På denne velsignede nat skal vores hjerter slå med de undertrykte i Gaza, i Syrien og i hele verden. Lad vores bønner stige for deres frihed, ro og sikkerhed. Må vores Herre gøre os til dem, der ikke forlader hans spor. Âmîn.

Kære troende!

Som I ved, har vores brødre og søstre i Gaza i over to år været udsat for den hårdeste undertrykkelse, sult og tørst. Børn er blevet forældreløse, kvinder, enker, utallige hjem ødelagt. Byer er belejret, flygtningelejre lagt i ruiner, og død er regnet ned over uskyldige. Som om dette ikke var nok, har Netanyahu-regeringen nu indledt en fuld invasion af Gaza og trampet endnu en gang på menneskets værdighed og folkeretten. At verdenssamfundet forholder sig tavst over for et folk uden sikre steder, er mindst lige så bekymrende som angrebene. Vi fordømmer denne brutalitet og kalder hele verden til at handle, så uretten stopper, og ret og fred kan blive skabt.

Vores Herre! Du hører brødrene og søstrenes råb i Gaza. Skænk dem Din hjælp. Giv Muhammeds umma – og hele menneskeheden – vilje, mod og fasthed til at handle, så uretten ophører. Âmîn.